

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/48/2019
Identifikačné číslo spisu: 2715204076
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2715204076.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému H. T., bytom X. XXXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 1.979,56 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 7 C 655/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. februára 2018 sp. zn. 26 Co 43/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Skalica sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy uzavretej dňa 11. novembra 2014.

2. Okresný súd Skalica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. novembra 2016 č. k. 7 C 655/2015-99 konanie v časti 0,99 € zastavil, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.951,69 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.951,69 € od 27. decembra 2011 do zaplatenia, úrok z omeškania 0,55 €, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa ma nárok na náhradu v rozsahu 90 % trov konania.

3. Proti zamietajúcemu výroku a v časti trov predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 20. februára 2018 sp. zn. 26 Co 43/2017 tak, že ho v odvolaní napadnutej časti potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

4. Proti potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila

poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu, ako aj prvoinštančného súdu v napádanom rozsahu zrušiť.

5. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) CSP, že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

7. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. c/ CSP. V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, týkajúci sa zamietnutia žaloby v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala zaplata zmluvného úroku vo výške 12,9 % ročne zo sumy 1.979,56 od 27. marca 2015 do zaplata. V čase začatia dovolacieho konania (29. mája 2018) výška príslušenstva, ktoré bolo predmetom dovolacieho konania predstavovala sumu 766,- €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (3. júna 2015) bola 380,- € [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaním napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3.800,- €). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobkyne v zmysle § 422 CSP vylúčená. Obdobný právny názor na vec dovolací súd zaujal tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1 Cdo 263/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 158/2018, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že inak úspešný žalovaný nemá nárok na ich náhradu, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.